

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Lucií Vítkovou v právní věci žalobkyně: C ██████ W ██████ nar. ██████ bytem ██████ ██████ zastoupené: JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem, se sídlem Sokolská 60, Praha 2, proti žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČ: 00025429, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, **o zaplacení náhrady škody dle zákona č. 82/98 Sb.,**

takto:

- I. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni částku 500.000,- Kč.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalované zaplacení částky původně ve výši 4.000.000,- Kč dle zákona č. 82/98 Sb., jakožto nároku na náhradu nemateriální újmy způsobené žalobkyni z titulu nepřiměřené délky řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. ██████ a vykonanou vazbou. Žalobkyně uváděla, že předmětné trestní řízení trvalo 8 let a 4 měsíce, bylo zahájeno sdělením obvinění dne

3.10.2001 žalobkyni a skončeno 2.2.2010 zamítnutím odvolání Městského státního zastupitelství do rozsudku Městského soudu v Praze, o kterém bylo rozhodnuto usnesením Vrchního soudu v Praze č. j. [REDAKCE]. Žalobkyně uváděla, že byla v plném rozsahu pravomocně zproštěna obžaloby, následně uplatnila svůj nárok na zadostiučinění v penězích za vzniklou nemajetkovou újmu u žalované dne 29.7.2010. Uváděla však, že jí bylo doručeno zamítavé stanovisko žalované 26.1.2011, s ohledem na skutečnost, že nesouhlasí s vyřízením dané žádosti, potom žádala soud, aby jí přiznal přiměřené zadostiučinění v penězích z tohoto odpovědnostního titulu. Žalobkyně již v samotné žalobě potom specifikovala zásahy do osobnostní sféry, když uváděla psychické strádání své osoby, které pocítovala v příčinné souvislosti s dlouze vedeným trestním řízením uvedeným shora, popisovala taktéž újmu související se svou čtyřměsíční vazbou a zdravotní komplikace.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, když vznesla námitku promlčení nároku uplatněného žalobou. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě učinila nesporným uplatnění žádosti žalobkyně u žalované dne 2.8.2010 žádostí z 29.7.2010 týkající se nároku na poskytnutí zadostiučinění ve výši 4.000.000,- Kč ve smyslu zákona č. 82/98 Sb. z titulu nepřiměřené délky soudního řízení vedeného před Městským soudem v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] jako soudem prvního stupně, jakož i z řízení vedených v předmětné věci soudů vyšších a dále za vazební stíhání žalobkyně. Žalovaná uváděla, že žádosti žalobkyně nebylo vyhověno. Dále uváděla okolnosti daného případu, pravomocné skončení daného řízení 2.2.2010, mimosoudní uplatnění nároku žalobkyně u žalované 2.8.2010, negativní stanovisko k uplatněnému nároku, které bylo doručeno právnímu zástupci žalobkyně ze strany žalované 27.1.2011, podání žaloby ke zdejšímu soudu dne 9.2.2011. Žalovaná se vyjádřila i k vazebnímu stíhání žalované, když uváděla, že žalobkyně byla vzata do vazby 5.10.2001 a z vazby propuštěna 8.2.2002, v nálezů Ústavního soudu ze dne 28.3.2002 bylo konstatováno, že vazba byla nezákonná a protiústavní, z tohoto důvodu byla usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 a Městského soudu v Praze zrušena. Žalobkyně se tedy nejpozději doručením tohoto nálezů Ústavního soudu dozvěděla o tom, že ve věci bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, tedy i nárok na poskytnutí zadostiučinění za vazební stíhání žalobkyně žalovaná považovala za promlčený. Poukazovala v tomto smyslu právě na ustanovení § 31 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb., když uváděla počátek běhu promlčecích lhůt dne 2.2.2010, pokud jde o celé trestní řízení, když na veřejném zasedání Vrchního soudu v Praze, kde byl zamítnut návrh státního zástupce a poškozeného na odvolání proti rozsudku Městského soudu v Praze byl přítomen osobně obhájce žalobkyně a tedy bylo jeho povinností rozhodnutí soudu sdělit. Od tohoto data potom žalovaná počítala počátek běhu promlčecí doby, když s ohledem na data uvedená shora potom nárok považovala za promlčený.

Usnesením zdejšího soudu č. j. [REDAKCE] ze dne 18.4.2014, které nabylo právní moci 9.5.2014 byla žaloba v části, kterou se žalobkyně domáhá po žalované zaplacení částky 1.000.000,- Kč jako náhrady nemajetkové újmy vzniklé žalobkyni v důsledku nezákonného rozhodnutí o vazbě (za období od 5.10.2001 do 8.2.2002) a v částce, kterou se žalobkyně domáhá po žalované zaplacení částky 2.500.000,- Kč jako náhrady nemajetkové újmy vzniklé žalobkyni v důsledku nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání a trestního stíhání v době od 3.10.2001 do 27.4.2006 vyloučena k samostatnému řízení. Tímto usnesením bylo rozhodováno poté, co

žalobkyně svůj nárok specifikovala, pokud jde o rozdělení jednotlivých nároků požadovaných před a po novele zákona č. 82/98 Sb., když specifikovala celkem 4 okruhy nároků, a to nárok za odškodnění nemajetkové újmy vzniklé v důsledku nezákonného rozhodnutí o vazbě, nárok na odškodnění nemajetkové újmy vzniklé v důsledku nezákonného trestního stíhání a nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání za období před datem účinnosti zákona č. 160/2006 Sb., nárok na odškodnění nemajetkové újmy vzniklé v důsledku nezákonného trestního stíhání a nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání v období od 27.4.2006 do 2.2.2010 a nárok na odškodnění nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku řízení. Předmětem nároku, který zůstal na rozhodování zdejšího soudu, potom byl nárok ve výši 500.000,- Kč.

Mezi účastníky bylo učiněno nesporným, že 2.2.2010 bylo Vrchním soudem v Praze rozhodnuto usnesením č. j. [REDAKCE] o zamítnutí odvolání do zprošťujícího rozsudku. Dále bylo účastníky učiněno nesporným uplatnění žádosti žalobkyně u žalované na zadostiučinění za nemajetkovou újmu v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] u žalované a negativní stanovisko žalované zaslané žalobkyni v tomto ohledu.

Mezi účastníky zůstala sporná důvodnost nároku požadovaného žalobou s ohledem na vznesenou námitku promlčení ze strany žalované.

Z listinných důkazů má soud za prokázány následující skutečnosti: z žádosti o přiznání zadostiučinění v penězích za vzniklou nemajetkovou újmu zaslané ze strany žalobkyně žalované ze dne 29.7.2010 má soud za prokázáno, že na této žádosti je vyznačeno prezenční razítko ohledně doručení žádosti žalované dne 2.8.2010. Ze stanoviska žalované zasílané žalobkyni ze dne 26.1.2011 má soud za prokázáno, že žalovaná negativně reagovala na žádost žalobkyně a v tomto stanovisku vznesla námitku promlčení daných nároků. Z dodejky ohledně doručení stanoviska žalobkyni, resp. právnímu zástupci žalobkyně JUDr. Tomáši Sokolovi, má soud za prokázáno, že k doručení došlo 27.1.2011. Z protokolu o veřejném zasedání konaném u Vrchního soudu v Praze ze dne 2.2.2010 má soud za prokázáno, že tohoto dne se konalo veřejné zasedání u Vrchního soudu v Praze za předmětem rozhodnutí o odvolání státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze a poškozeného P [REDAKCE] V [REDAKCE] proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19.6.2009 sp. zn. [REDAKCE]. Z protokolu potom je zřejmá přítomnost zástupce obžalované, tedy obhájce JUDr. Michala Mariniho. V rámci tohoto veřejného zasedání bylo vyhlášeno usnesení, kterým byla podle ustanovení § 256 trestního řádu odvolání státního zástupce Městského státního zastupitelství a poškozeného zamítnuta.

Soud zamítl návrhy na doplnění dokazování listinami založenými účastníky, konkrétně listinami ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. [REDAKCE] a [REDAKCE] týkající se vazebního stíhání žalobkyně, když tento nárok není předmětem současného rozhodování zdejšího soudu s ohledem na vyloučení nároku k samostatnému projednání a postoupení následně Vrchnímu soudu v Praze k určení věcné příslušnosti. Taktéž soud zamítl návrhy na doplnění dokazování celým spisem Městského soudu v Praze sp. zn. [REDAKCE] lékařskými zprávami o zdravotním stavu žalobkyně uvedenými v žalobě, lékařským posudkem a dalšími listinami

navrženými žalobcem v žalobě včetně výsledku žalobkyně a rodinných příslušníků žalobkyně a dále spisem Nejvyššího státního zastupitelství v Brně sp. zn. [REDAKCE] a dalšími důkazy uvedenými ve vyjádření z 10.3.2014, když všechny tyto listiny s ohledem na posouzení daného nároku a posouzení především vznesené námitky promlčení, soud považuje za nadbytečné.

Taktéž soud zamítl návrh na doplnění dokazování odškodňovacím spisem Ministerstva spravedlnosti č. j. [REDAKCE] a to z důvodu nadbytečnosti vyžadování tohoto důkazu s ohledem na důkazy již provedené.

Podle § 1 odst. 1, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 3 zákona č. 82/98 Sb., stát odpovídá za škodu, kterou způsobily a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona, c) orgány územních samosprávních celků.

Podle § 5 zákona č. 82/98 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 13 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb., stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle odst. 2, právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Podle § 14 odst. 1z. č. 82/98 Sb., nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6. Podle odst. 3, uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.

Podle § 15 odst. 1 z. č. 82/98 Sb., přizná-li příslušný úřad náhradu škody, je třeba nahradit škodu do 6ti měsíců od uplatnění nároku. Podle odst. 2, domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do 6ti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

Podle § 31a zákona č. 82/98 Sb. odst. 1, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2, zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Podle § 32 odst. 3 zákona č. 82/98 Sb., nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona se promlčí za šest měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do deseti let ode dne, kdy nastala právní skutečnost se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen. Vznikla-li nemajetková újma nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí anebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, neskončí promlčecí doba dříve, než za 6 měsíců od skončení řízení, v němž k tomuto nesprávnému úřednímu postupu došlo.

Podle § 35 zákona č. 82/98 Sb., promlčecí doba neběží ode dne uplatnění nároku na náhradu škody do skončení předběžného projednání, nejdéle však po dobu šesti měsíců.

Na základě provedeného dokazování a právního hodnocení věci soud dospěl k závěru, že námitka promlčení ze strany žalované byla vznesena důvodně, a proto žalobu v plném rozsahu zamítl. Soud uvádí, že předmětem nároku zůstal nárok ve výši 500.000,- Kč požadovaný z titulu zadostiučinění za nemajetkovou újmu z řízení vedeného před Městským soudem v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] vyčíslením částek 333.332,- Kč jakožto odškodnění nemajetkové újmy vzniklé v důsledku nezákonného trestního stíhání a nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání v období od 27.4.2006 do 2.2.2010 a dále odškodnění nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku řízení v částce 166.668,- Kč.

Soud uvádí, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obhájce žalobkyně se osobně účastnil veřejného zasedání konaného u Vrchního soudu v Praze dne 2.2.2010, když v rámci tohoto veřejného zasedání bylo rozhodováno o odvolání státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze a poškozeného pana P. [REDAKCE] V. [REDAKCE] proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19.6.2009 sp. zn. [REDAKCE]. V rámci tohoto veřejného zasedání došlo k vydání rozhodnutí – usnesení, kterým byla odvolání zamítnuta a trestní řízení ve věci tak skončilo. Bez ohledu na právní moc tohoto rozhodnutí soud uvádí, že samotná účast obhájce žalobkyně potom svědčí o tom, že žalobkyně se dozvěděla, resp. se mohla reálně dozvědět od svého právního zástupce, který byl povinován jí sdělit výsledek trestního řízení, tento výsledek již dne 2.2.2010, toto datum je potom stěžejní pro počátek běhu promlčecích lhůt, které následně žalobkyni k uplatnění nároku u Ministerstva spravedlnosti, resp. u zdejšího soudu, běžely. S poukazem na ustanovení § 32 odst. 3 zákona č. 82/98 Sb. ve spojení s ustanovením § 14 a 15 předmětného zákona, soud uvádí, že žalobkyně řádně svůj nárok u žalované uplatnila ve lhůtě 6 měsíců od data 2.2.2010, a to dne 2.8.2010, tedy poslední den šestiměsíční lhůty dané jí dle § 15 zákona č. 82/98 Sb. Negativní stanovisko bylo ze strany žalované žalobkyni doručeno, jak vyplynulo z předložené doručky, 27.1.2011. Došlo tedy k doručení tohoto negativního stanoviska před uplynutím šestiměsíční lhůty, která je žalované dána k vyřízení daného nároku. Dle § 35 zákona č. 82/98 Sb. žalobkyni neběžela ode dne uplatnění nároku na náhradu škody do skončení předběžného projednání promlčecí doba, dnem 27.1.2011 se žalobkyně dozvěděla o negativním stanovisku žalované k uplatněnému nároku, bylo potom na ní, aby ihned podala žalobu ke zdejšímu soudu, pokud s tímto vyřízením nesouhlasila. Lhůta 6 měsíců, která je dána žalované k vyřízení žádosti, je potom lhůtou maximální, jak uvádí § 35 zákona č. 82/98 Sb. Za situace, kdy však je žádost vyřízena dříve než uplyne 6 měsíců, jak tomu bylo v posuzovaném případě, je na žalobci, aby řádně svůj nárok u soudu uplatnil. Žaloba však byla žalobkyní podaná ke zdejšímu soudu až dne

9.2.2011, tedy po uplynutí všech předmětných lhůt citovaných shora. S ohledem na skutečnosti uvedené shora a s ohledem na řádně vznesenou námitku promlčení nároku žalobkyně na úhradu nemateriálních újem citovaných shora z řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] soud žalobu pod výrokem I. zamítl.

Pod výrokem II. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., když úspěšnému žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 4. září 2014

Mgr. Lucie Vítková, v. r.
soudkyně

Za správnost: Risová